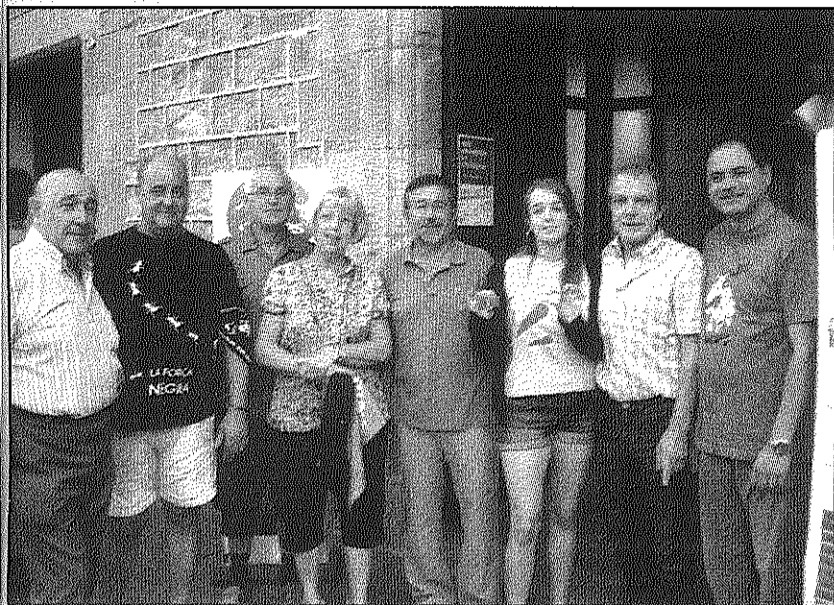

L'acapte de sang supera els donants de l'any passat i suma el primer punt per als Negres

Els organitzadors qualifiquen la convocatòria d'èxit (AdBM)

REDACCIÓ. Sant Celoni Fins a 257 persones van acostar-se el passat cap de setmana a Can Ramis per la convocatòria del 'Dóna sang per la festa', un acapte organitzat per l'Associació de Donants de Sang que, coincidint amb la Festa Major, es converteix en una de les proves del Corremonts. En aquesta ocasió el Banc de Sang va aconseguir un total de 239 bosses, de les quals 139 corresponien a seguidors dels Negres i 97 a seguidors dels Senys.

D'aquesta manera, el primer punt de la competició amistosa entre ambdós grups va recaure en el bàndol Negre, que va estrenar el marcador.

De les persones que volien participar a l'acapte, 24 donaven sang per primera vegada. Les xifres d'aquesta edició han superar a les de l'any passat, en què l'activitat va aconseguir 236 bosses, tres menys que enguany. La propera visita del Banc de Sang a Sant Celoni serà el 25 i 26 de novembre.

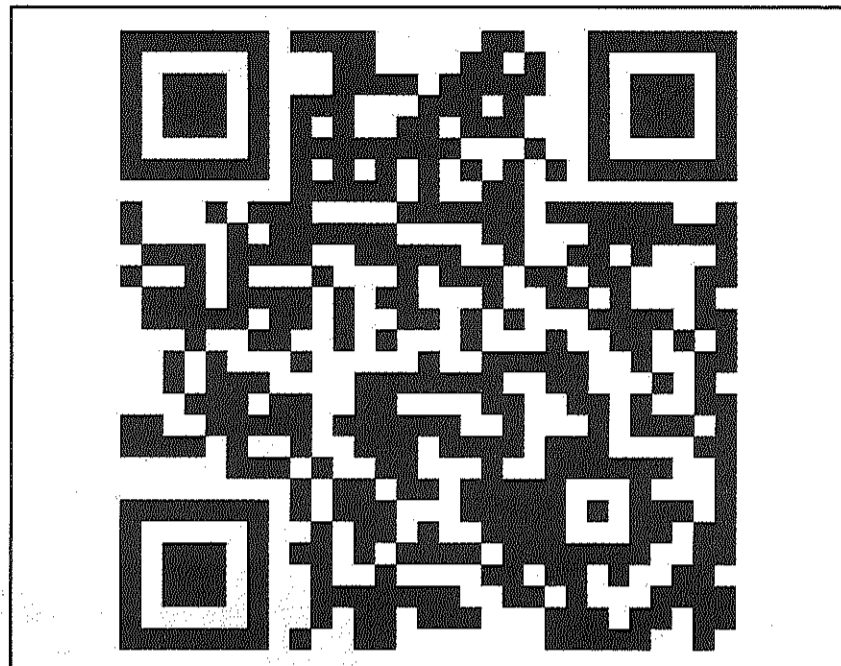
Sant Celoni Comerç engega la campanya 'Torna a l'Escola' que tancarà l'1 d'octubre amb un sorteig

■ L'entitat enceta el setembre amb nombroses promocions i estrenant el propi codi QR

REDACCIÓ. Sant Celoni Sant Celoni Comerç ha entrat al mes de setembre engegant tres campanyes. D'una banda, l'habitual 'Torna a l'Escola'; de l'altra, la col·laboració amb el Centre Municipal d'Esports del Sot de les Granotes; i, per últim, una nova promoció per als titulars de la targeta Sant Celoni Comerç.

El 'Torna a l'Escola' repartirà, aquest any, premis com motxilles, material escolar, vals per gastar a les botigues, rellotges, prop de 40 regals i també 5 targetes de 50 euros per gastar a qualsevol de les botigues associades. Per participar al sorteig només cal demanar les butlletes de participació a qualsevol establiment adherit quan es faci la compra. Els premis, que es poden consultar al web de l'entitat, al Facebook o a Google+, se sortejaran l'1 d'octubre.

D'altra banda, a partir d'un acord amb el Centre Municipal d'Esports, i amb motiu de la Festa Major, de l'1 al 12 de setembre les botigues de Sant Celoni Comerç repartiran entre els seus clients uns flyers de descompte del 100 per cent en la quota d'inscripció al centre. A canvi, els comerciants rebran

El nou codi QR que utilitza Sant Celoni Comerç des de setembre (AdBM)

descomptes addicionals, depenent del nombre d'inscrits amb els flyers del seu establiment.

A més, comença una nova promoció en la que presentant el tiquet de pagament amb targeta Sant Celoni Comerç, l'establiment A4 Toner farà diferents descomptes en consumibles informàtics. L'entitat, tenint en compte les múltiples

aplicacions que pot tenir el codi QR, ha habilitat el seu QR propi que redirigeix a qui el consulti a la seva pàgina web amb la intenció d'utilitzar-la en diferents projectes de promoció.

A més, obre un servei als seus socis per disposar d'aquesta etiqueta amb la informació que desitgin de forma gratuïta.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Pobres països pobres (2)

Els qui vareu llegir l'anterior article (26.08.2011) recordareu que un follet entremaliat em va fer veure com Catalunya i Espanya eren països pobres, malgrat viure com si fossin rics. Ara, tocant de peus a terra, en aquest article i els que segueixin si en segueixen, que el tema sanitari dóna per molt, donaré més dades que opinió que, de ben segur, no estaria prou fonamentada.

Després de veure com van les hospitalitzacions hom és pregunta: i les consultes, les visites al metge, com es regeixen a Europa? Doncs amb moltes coincidències entre sistemes diversos però també amb diferències substancials.

A Alemanya tenen un sistema molt curiós: per poder ser atesos pel seu metge de família, pel dentista de la sanitat pública o per un metge especialista tenen que pagar una quota de deu euros cada trimestre, sense límit de visites durant el trimestre pagat. No s'hi inclouen els infants que tenen gratuïtes les visites de pediatria.

A Suècia tenen assistència sanitària pública, com és de suposar en un país nòrdic amb uns serveis socials molt desenvolupats i que són l'enveja de qualsevol ciutadà aliè, però els pacients han de pagar de 15 a 20 euros per assistència mèdica (per visita, per entendre'ns), sigui del metge de capçalera o d'un especialista. Val a dir que això seria molt costós per a malalts crònics i per evitar-ho han establert un topall de

85 euros a partir del qual les visites són gratuïtes. Cal remarcar que a Suècia pots triar metge.

Com passa amb la hospitalització, a Noruega tenen un sistema molt semblant al suec. També pots triar metge tant si és de capçalera com un especialista i cada visita costa 20 euros; els aturats o pacients sense recursos no paguen.

A Holanda, país en què ens emmirallem els catalans (si Catalunya pogués ser l'Holanda pròspera i lliure de la Mediterrània!, somiem), a Holanda, per llei, tot el qui hi treballa o hi visqui té l'obligació de subscriure una assegurança mèdica. L'assegurança mèdica bàsica costa 80 euros mensuals però no cobreix les visites a l'especialista; per aquest servei s'ha de pagar un plus per cada prestació afegida: otorinolaringologia, cirurgia, cardiologia, dermatologia... Si és per una urgència el servei d'ambulància és gratuït, en qualsevol altre cas s'ha de pagar.

A la Gran Bretanya, com aquí, les visites tant al metge de capçalera com als especialistes de la sanitat pública són gratuïtes per tothom.

A Irlanda qui té la targeta mèdica (irlandesos amb pocs recursos, embarassades i infants fins als sis mesos) no paga. Els jubilats de més de setanta anys que no tenen la targeta reben una subvenció per pagar el metge de capçalera que pot arribar als

400 euros anuals. Una singularitat del servei sanitari irlandès és el referent a les urgències: els qui no tenen la referida targeta mèdica paguen 100 euros si no els hi ha enviat el seu metge de capçalera. De ben segur que això evita les llargues esperes que es donen en les urgències dels hospitals catalans.

A Grècia, amb les peculiaritats insospitades i inusuals que vaig descriure en l'anterior article, la sanitat pública, pel que fa a les visites al metge, és gratuïta. Si es vol una segona opinió o triar el metge s'han de pagar 50 euros.

Portugal té establerta el que en diuen una taxa moderadora que costa 2,20 euros per visita en l'equivalent al nostre CAP, de 3 euros si és en un hospital comarcal i de 4,50 als hospitals generals; per la visita a domicili es paguen 4,70 euros. Al igual que a Irlanda els portuguesos amb pocs recursos, els aturats, les embarassades, els menors de dotze anys i els malalts crònics tenen assistència gratuïta. Els jubilats tenen una reducció del 50 % del cost de la visita.

Fins ara a Itàlia la visita al metge de capçalera era gratuïta. Com a conseqüència del recentment aprovat Pla d'austeritat els pacients italians pagaran 10 euros per consulta al metge generalista i 25 per l'ús dels serveis d'urgències que no es considerin greus. Les visites als especialistes ja es pagaven i costaven entre 15 i 20 euros.

A França és paga des del 2004 el que en diuen l'euro sanitari per visita al metge de referència o a l'especialista, les anàlisis o les radiografies. N'estan exclosos: les embarassades de sis mesos, els pacients amb llarga malaltia o baixa laboral permanent, els pensionistes per invalidesa i els jubilats.

A Àustria la visita al metge costa 5 euros per recepta però, com a altres països, amb excepcions per a jubilats, malalts crònics, infants o persones amb baixos recursos. Els funcionaris i els autònoms assegurats per les seves caixes laborals han de pagar el 20 % del cost de la consulta.

Bèlgica: Els belgues tenen llibertat per triar facultatiu i paguen la consulta d'acord amb la tarifa que fixen els metges lliurement; després la seguretat social els reemborsa fins a un 80 % del cost. En el cas dels menors el reemborsament pot ser per la totalitat del cost.

A Europa, doncs, conviuen sistemes molt diversos, però amb una clara diferència entre països del nord i del sud. Mentre acabo l'article sento el televisor del veí on es passa un conegut anunci de cervesa i s'hi veuen fresques onades en un mar de gent alegre que s'ho passa bé; canten "todos queremos un poco de sud...", o alguna cosa semblant. Penso que, segurament, hem viscut massa anys sent i vivint sud.